"ମିଠେ ବଚ୍ଚେ:— ବାବାଙ୍କଠାରୁ ସ୍ନେହ ପାଇବା ପାଇଁ ଆତ୍ମ-ଅଭିମାନୀ ହୋଇ ବସ, ବାବାଙ୍କଠାରୁ ଆମେ ସ୍ୱର୍ଗ ସମ୍ପତ୍ତି ନେଉଛୁ, ଏହି ଖୁସୀରେ ରହ ।"

ପ୍ରଶ୍ନ:- ସଂଗମଯୁଗରେ ତୁମେମାନେ ବ୍ରାହ୍ମଣରୁ ଫରିସ୍ତା ହେବା ପାଇଁ କେଉଁ ଗୁପ୍ତ ମେହନତ କରୁଛ ?

ଉତ୍ତର:- ତୁମେ ବ୍ରାହ୍ମଣମାନଙ୍କୁ ପବିତ୍ର ହେବାର ହିଁ ଗୁପ୍ତ ମେହନତ କରିବାକୁ ପଡୁଛି । ତୁମେ ସମସ୍ତେ ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କର ସନ୍ତାନ ସଂଗମ ଯୁଗରେ ଭାଇ-ଭଉଣୀ ଅଟ, ତେଣୁ ଭାଇ-ଭଉଣୀଙ୍କ ଭିତରେ ଅପବିତ୍ର ଅର୍ଥାତ୍ ବିକାରୀ ଦୃଷ୍ଟି ରହିପାରିବ ନାହିଁ । ସ୍ତ୍ରୀ-ପୁରୁଷ ଏକାଠି ରହି ଉଭୟ ନିଜକୁ ବି.କେ. ଅର୍ଥାତ୍ ବ୍ରହ୍ମାକୁମାର-କୁମାରୀ ମନେ କରୁଛ । ଏହି ସ୍ମୃତି ଆଧାରରେ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ପବିତ୍ର ହେଲେ ଯାଇ ଫରିସ୍ତା ହୋଇପାରିବ ।

ଓମ୍ ଶାନ୍ତି । ମଧୁର ସନ୍ତାନମାନେ, ନିଜକୁ ଆତ୍ମା ଭାବି ଏଠାରେ ବସିବାକୁ ହେବ । ତୁମକୁ ଏହି ରହସ୍ୟ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ବୁଝାଇବାକୁ ପଡିବ । ଆତ୍ମ-ଅଭିମାନୀ ହୋଇ ବସିଲେ ବାବାଙ୍କ ସହିତ ସ୍ନେହ ରହିବ । ବାବା ଆମକୁ ରାଜଯୋଗ ଶିଖାଉଛନ୍ତି । ବାବାଙ୍କଠାରୁ ଆମେ ସ୍ୱର୍ଗ ସମ୍ପତ୍ତି ନେଉଛୁ । ଏହି ଚିନ୍ତନ ସାରା ଦିନ ବୁଦ୍ଧିରେ ରହୁ — ଏଥିରେ ହିଁ ମେହନତ ରହିଛି । ଏହାକୁ ଘଡି-ଘଡି ଭୁଲି ଯାଉଥିବାରୁ ଖୁସିର ନିଶା କମି ଯାଉଛି । ବାବା ସାବଧାନ କରୁଛନ୍ତି ଯେ ପିଲାମାନେ ଦେହୀ-ଅଭିମାନୀ ହୋଇ ବସ । ନିଜକୁ ଆତ୍ମା ଭାବ । ବର୍ତ୍ତମାନ ଆତ୍ମା ଏବଂ ପରମାତ୍ମାଙ୍କର ମେଳା ହେଉଛି ନା । ମେଳା ଲାଗିଥିଲା, ତେବେ କେବେ ଲାଗିଥିଲା ? ନିଶ୍ଚୟ କଳିଯୁଗର ଅନ୍ତ ଏବଂ ସତ୍ୟଯୁଗ ଆଦିର ସଂଗମରେ ହିଁ ଲାଗିଥିବ । ଆଜି ବାବା ପିଲାମାନଙ୍କୁ ସେହି ବିଷୟରେ ବୁଝାଉଛନ୍ତି । ତେବେ ତୁମକୁ ତ ନିଶ୍ଚୟ ବୁଝିବା ଉଚିତ୍ । ଉଚ୍ଚରୁ ଉଚ୍ଚ ହେଉଛନ୍ତି ଭଗବାନ ପୁଣି ତଳକୁ ଆସିଲେ ରହିଛନ୍ତି ବ୍ରହ୍ମା-ବିଷ୍ଣୁ-ଶଙ୍କର । ବାବା ଏବଂ ଦେବତାମାନେ । ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଏକଥା ଜଣା ନାହିଁ ଯେ ଶିବ ଏବଂ ବ୍ରହ୍ମା-ବିଷ୍ଣୁ-ଶଙ୍କରଙ୍କର ସମ୍ବନ୍ଧ କ'ଣ ? କାହାକୁ ହେଲେ ଏମାନଙ୍କର ଜୀବନ କାହାଣୀ ବିଷୟରେ ଜଣା ନାହିଁ । ତ୍ରିମୂର୍ତ୍ତିର ଚିତ୍ର ନାମୀଗ୍ରାମୀ ଅଟେ । ଏହି ତିନିଜଣ ହେଉଛନ୍ତି ଦେବତା । କେବଳ ତିନୋଟି ଧର୍ମ ତ ନୁହେଁ । ଦେବତା ଧର୍ମ ତ ସବୁଠାରୁ ବଡ । ଏମାନେ ହେଲେ ସୂକ୍ଷ୍ମଲୋକ ନିବାସୀ, ଉପରେ ଅଛନ୍ତି ଶିବବାବା । ମୁଖ୍ୟ ହେଲେ ବ୍ରହ୍ମା ଏବଂ ବିଷ୍ଣୁ । ଏବେ ବାବା ବୁଝାଉଛନ୍ତି ତୁମକୁ ବିଷୟ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବାର ଅଛି — ବ୍ରହ୍ମାରୁ ବିଷ୍ଣୁ, ବିଷ୍ଣୁରୁ ବ୍ରହ୍ମା କିପରି ହେଉଛନ୍ତି । ଯେପରି ତୁମେ କହୁଛ ଆମେ ଶୁଦ୍ରରୁ ବ୍ରାହ୍ମଣ, ବ୍ରାହ୍ମଣରୁ ଦେବତା ହେଉଛୁ ସେହିପରି ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କର ମଧ୍ୟ ନାମ ହେଉଛି, ପ୍ରଥମେ ପ୍ରଥମେ ବ୍ରହ୍ମାରୁ ବିଷ୍ଣୁ ହେଉଛନ୍ତି ପୁଣି ବିଷ୍ଣୁରୁ ବ୍ରହ୍ମା ହେଉଛନ୍ତି । ସେମାନେ ତ କହି ଦେଉଛନ୍ତି ଆତ୍ମା ହିଁ ପରମାତ୍ମା, ପରମାତ୍ମା ହିଁ ଆତ୍ମା । ଏହା ହେଉଛି ଭୁଲ୍ । ହୋଇବି ପାରିବ ନାହିଁ । ତେଣୁ ଏହି ବିଷୟ ଉପରେ ଭଲ ଭାବରେ ବୁଝାଇବାକୁ ହେବ, କେହି କହୁଛନ୍ତି ପରମାତ୍ମା କୃଷ୍ଣଙ୍କ ଶରୀରରେ ଆସୁଛନ୍ତି । ଯଦି କୃଷ୍ଣଙ୍କ ଶରୀରରେ ଆସିଲେ ତେବେ ତ ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କ ପାର୍ଟ ଶେଷ ହୋଇଯାଉଛି । କୃଷ୍ଣ ତ ହେଲେ ସତ୍ୟଯୁଗର ପ୍ରଥମ ରାଜକୁମାର । ସେଠାରେ ପତିତ କିପରି ରହିପାରିବେ, ଯାହାଙ୍କୁ ବାବା ଆସି ପବିତ୍ର କରିବେ । ଏହା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭୁଲ୍ କଥା । ଏକଥା ମଧ୍ୟ ମହାରଥୀ ସେବାଯୋଗ୍ୟ ସନ୍ତାନମାନେ ହିଁ ବୁଝିଥାନ୍ତି । ବାକି ତ କାହାରି ବୁଦ୍ଧିରେ ଧାରଣା ହୁଏ ନାହିଁ । ଏହି ଟପିକ୍ ତ ବହୁତ ଭଲ । ବ୍ରହ୍ମାରୁ ବିଷ୍ଣୁ, ବିଷ୍ଣୁରୁ ବ୍ରହ୍ମା କିପରି ହେଉଛନ୍ତି । ତାଙ୍କର ଜୀବନ କାହାଣୀ ବତାଉଛନ୍ତି କାହିଁକିନା ତାଙ୍କର ପରସ୍ପରର ସମ୍ପର୍କ ରହିଛି । ଏହିପରି ଆରମ୍ଭ କରିବାକୁ ହେବ । ବ୍ରହ୍ମାରୁ ବିଷ୍ଣୁ ଗୋଟିଏ ସେକେଣ୍ଡରେ । ବିଷ୍ଣୁରୁ ବ୍ରହ୍ମା ହେବାରେ ୮୪ ଜନ୍ମ ଲାଗିଥାଏ । ଏହା ବହୁତ ବୁଝିବାର କଥା । ଏବେ ତୁମେ ହେଉଛ ବ୍ରାହ୍ମଣ କୂଳର । ପ୍ରଜାପିତା ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କର ବ୍ରାହ୍ମଣ କୂଳ କୁଆଡେ ଗଲା ? ପ୍ରଜାପିତା ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କର ତ ନୂଆ ଦୁନିଆ ଦରକାର ନା । ନୂଆ ଦୁନିଆ ହେଲା ସତ୍ୟଯୁଗ । ସେଠାରେ ତ ପ୍ରଜାପିତା ନାହାନ୍ତି । କଳିଯୁଗରେ ମଧ୍ୟ ପ୍ରଜାପିତା ହୋଇପାରିବେ ନାହିଁ । ସେ ହେଲେ ସଙ୍ଗମଯୁଗରେ । ତୁମେ ଏବେ ସଙ୍ଗମରେ ଅଛ । ଶୁଦ୍ରରୁ ତୁମେ ବ୍ରାହ୍ମଣ ହୋଇଛ । ବାବା ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କୁ ପୋଷ୍ୟ କରିଛନ୍ତି । ଶିବବାବା ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କୁ କିପରି ରଚନା କରିଛନ୍ତି, ଏକଥା କେହି ଜାଣିନାହାନ୍ତି । ତ୍ରିମୂର୍ତ୍ତି ଚିତ୍ରରେ ରଚୟିତା ଶିବଙ୍କର ଚିତ୍ର ହିଁ ନାହିଁ, ତେଣୁ କିପରି ଜଣାପଡିବ ଯେ ଉଚ୍ଚରୁ ଉଚ୍ଚ ଭଗବାନ ଅଟନ୍ତି । ବାକି ସମସ୍ତେ ହେଉଛନ୍ତି ତାଙ୍କର ରଚନା । ଏହା ହେଲା ବ୍ରାହ୍ମଣ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ତେବେ ନିଶ୍ଚୟ ପ୍ରଜାପିତା ଆବଶ୍ୟକ । କଳିଯୁଗରେ ତ ହୋଇପାରିବେ ନାହିଁ । ସତ୍ୟଯୁଗରେ ମଧ୍ୟ ନୁହେଁ । ଗାୟନ କରାଯାଏ ବ୍ରାହ୍ମଣ ଦେବୀ ଦେବତାୟ ନମଃ । ତେବେ ବ୍ରାହ୍ମଣ କେଉଁ ଯୁଗର ଅଟନ୍ତି ? ପ୍ରଜାପିତା ବ୍ରହ୍ମା ମଧ୍ୟ କେଉଁ ଯୁଗର ? ନିଶ୍ଚୟ ସଙ୍ଗମଯୁଗର କୁହାଯିବ । ଏହା ହେଉଛି ପୁରୁଷୋତ୍ତମ ସଙ୍ଗମଯୁଗ । ଏହି ସଙ୍ଗମଯୁଗର କୌଣସି ଶାସ୍ତ୍ରରେ ବର୍ଣ୍ଣନା ନାହିଁ । ମହାଭାରତ ଲଢ଼େଇ ମଧ୍ୟ ସଙ୍ଗମଯୁଗରେ ଲାଗିଥିଲା, ନା ସତ୍ୟଯୁଗରେ ନା କଳିଯୁଗରେ । ପାଣ୍ଡବ ଏବଂ କୌରବ, ଇଏ ଏହି ସଙ୍ଗମଯୁଗରେ ଅଛନ୍ତି । ତୁମେ ପାଣ୍ଡବ ସଙ୍ଗମଯୁଗୀ ଅଟ ଏବଂ କୌରବ କଳିଯୁଗୀ ଅଟନ୍ତି । ଗୀତାରେ ମଧ୍ୟ ଭଗବାନୁବାଚ ରହିଛି ନା । ତୁମେ ହେଉଛ ପାଣ୍ଡବ ଦୈବୀ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ । ତୁମେ ରୁହାନୀ ପଣ୍ଡା ହେଉଛ । ତୁମର ହେଲା ରୁହାନୀ ଯାତ୍ରା, ଯାହା ତୁମେ ବୁଦ୍ଧି ଦ୍ୱାରା କରୁଛ ।

ବାବା କହୁଛନ୍ତି ନିଜକୁ ଆତ୍ମା ଭାବ । ଯୋଗର ଯାତ୍ରାରେ ରୁହ । ସ୍ଥୂଳ ଯାତ୍ରାରେ ତୀର୍ଥ ଆଦିକୁ ଯାଇ ପୁଣି ଫେରିଆସିଥା'ନ୍ତି । ତାହା ଅଧାକଳ୍ପ ଚାଲିଥାଏ । ଏହି ସଙ୍ଗମଯୁଗର ଯାତ୍ରା ଥରେ ମାତ୍ର ହେଉଛି । ତୁମେ ସେଠାକୁ ଯାଇ ଆଉ ମୃତ୍ୟୁଲୋକକୁ ଫେରିବ ନାହିଁ । ପବିତ୍ର ହୋଇ ପୁଣି ତୁମକୁ ପବିତ୍ର ଦୁନିଆକୁ ଆସିବାକୁ ହେବ ସେଥିପାଇଁ ତୁମେ ଏବେ ପବିତ୍ର ହେଉଛ । ତୁମେ ଜାଣିଛ ଏବେ ଆମେ ବ୍ରାହ୍ମଣ ସମ୍ପ୍ରଦାୟର ଅଟୁ । ପୁଣି ଦୈବୀ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ, ବିଷ୍ଣୁ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ହେବୁ । ସତ୍ୟଯୁଗରେ ଦେବୀ ଦେବତାମାନେ ବିଷ୍ଣୁ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ଅଟନ୍ତି । ସତ୍ୟଯୁଗରେ ଚତୁର୍ଭୁଜର ପ୍ରତିମା ରହିବ, ଯାହା ଦ୍ୱାରା ଜଣାପଡିବ ଯେ ଏମାନେ ବିଷ୍ଣୁ ସମ୍ପ୍ରଦାୟର ଅଟନ୍ତି । ଏଠାରେ ରାବଣର ପ୍ରତିମା ରହିଛି, ତେଣୁ ରାବଣ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ଅଟେ । ତେଣୁ ଏହି ଟପିକ୍ ରଖିଲେ ମନୁଷ୍ୟ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ହେବେ । ଏବେ ତୁମେ ଦେବତା ହେବା ପାଇଁ ରାଜଯୋଗ ଶିଖୁଛ । ବ୍ରହ୍ମା ମୁଖ ବଂଶାବଳୀ ବ୍ରାହ୍ମଣ, ତୁମେ ଶୁଦ୍ରରୁ ବ୍ରାହ୍ମଣ ହୋଇଛ । ପୋଷ୍ୟ କରାଯାଇଛି । ବ୍ରାହ୍ମଣ ମଧ୍ୟ ଏହିଠାରେ ଅଛନ୍ତି ପୁଣି ଦେବତା ମଧ୍ୟ ଏହିଠାରେ ହେବେ । ରାଜବଂଶ ଏହିଠାରେ ହେଉଛି । ରାଜତ୍ୱକୁ ଡିନାୟଷ୍ଟି କୁହାଯାଏ । ସତ୍ୟଯୁଗ ବିଷ୍ଣୁଙ୍କ ଡିନାୟଷ୍ଟି ଅଟେ । ବ୍ରାହ୍ମଣମାନଙ୍କର ଡିନାୟଷ୍ଟି କୁହାଯିବ ନାହିଁ । ଡିନାୟଷ୍ଟିରେ ରାଜତ୍ୱ ଚାଲିଥାଏ । ଜଣଙ୍କ ପରେ ଦ୍ୱିତୀୟ ପୁଣି ତୃତୀୟ । ଏବେ ତୁମେ ଜାଣୁଛ ଆମେ ହେଉଛୁ ବ୍ରାହ୍ମଣ କୁଳ ଭୁଷଣ । ପୁଣି ଦେବତା ହେଉଛୁ । ବ୍ରାହ୍ମଣରୁ ବିଷ୍ଣୁ କୁଳକୁ, ବିଷ୍ଣୁ କୁଳରୁ ଆସୁଛୁ କ୍ଷତ୍ରୀୟ ଚନ୍ଦ୍ରବଂଶୀ କୁଳକୁ ପୁଣି ବୈଶ୍ୟ ଏବଂ ଶୂଦ୍ର କୁଳକୁ ଆସୁଛୁ । ପୁଣି ବ୍ରାହ୍ମଣରୁ ଦେବତା ହେବୁ । ଅର୍ଥ କେତେ ସ୍ପଷ୍ଟ ଅଟେ । ଚିତ୍ରରେ କ'ଣ କ'ଣ ସବୁ ଦେଖାଉଛନ୍ତି । ଆମେ ବ୍ରାହ୍ମଣ ପୁଣି ବିଷ୍ଣୁପୁରୀର ମାଲିକ ହେଉଛୁ । ଏଥିରେ ଦ୍ୱନ୍ଦରେ ପଡିବାର ନାହିଁ । ବାବା ଯେଉଁ ରଚନା ଲେଖିବାକୁ ଦେଉଛନ୍ତି ତା' ଉପରେ ପୁଣି ବିଚାର ସାଗର ମନ୍ଥନ କରିବା ଉଚିତ୍ — କାହାକୁ କିପରି ବୁଝାଇବି, ଯାହାକି ମନୁଷ୍ୟ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ହେବେ ଯେ ଏମାନଙ୍କର ବୁଝାଇବା ବହୁତ ଭଲ । ଜ୍ଞାନ ସାଗରଙ୍କ ବିନା ଆଉ ତ କେହି ବୁଝାଇପାରିବେ ନାହିଁ । ବିଚାର ସାଗର ମନ୍ଥନ କରି ପୁଣି ବସି ଲେଖିବା ଉଚିତ୍ । ତାପରେ ପୁଣି ପଢିଲେ ଖିଆଲ୍‌ରେ ଆସିବ । ଏହି-ଏହି ସବୁ ଶବ୍ଦ ଯୋଡିବା ଦରକାର । ବାବା ମଧ୍ୟ ପ୍ରଥମେ ପ୍ରଥମେ ମୁରଲୀ ଲେଖି ତୁମ ହାତରେ ଦେଇ ଦେଉଥିଲେ । ପୁଣି ଶୁଣାଉଥିଲେ । ଏଠାରେ ମଧୁବନରେ ତ ତୁମେ ନିଜ ଘରେ ବାବାଙ୍କ ସାଥିରେ ରହୁଛ । ଏବେ ତ ତୁମକୁ ବାହାରକୁ ଯାଇ ଶୁଣାଇବାକୁ ପଡୁଛି, ଏହି ଟପିକ୍ ବହୁତ ୱଣ୍ଡରଫୁଲ୍ । ବ୍ରହ୍ମାରୁ ବିଷ୍ଣୁ, କିପରି ହେଲେ ଏହାକୁ କେହି ଜାଣିନାହାନ୍ତି । ବିଷ୍ଣୁଙ୍କ ନାଭିରୁ ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କ ଉତ୍ପତ୍ତି ଦେଖାଉଛନ୍ତି । ଯେପରି ଗାନ୍ଧୀଙ୍କ ନାଭିରୁ ନେହେରୁ ଦେଖାଇଛନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ଡିନାୟଷ୍ଟି ଅର୍ଥାତ୍ ରାଜବଂଶୀ ଦରକାର ନା । ବ୍ରାହ୍ମଣ କୁଳରେ ରାଜତ୍ୱ ନାହିଁ, ବର୍ତ୍ତମାନ ବ୍ରାହ୍ମଣ ସମ୍ପ୍ରଦାୟରୁ ଦୈବୀ ସଂପ୍ରଦାୟ ହେଉଛ । ପୁଣି ଚନ୍ଦ୍ରବଂଶୀ ଏବଂ ବୈଶ୍ୟବଂଶୀକୁ ଯିବେ । ଏହିପରି ପ୍ରତ୍ୟେକ ଡିନାୟଷ୍ଟି ଚାଲୁଛି ନା । ସତ୍ୟଯୁଗ ହେଉଛି ଭାଇସ୍‌ଲେସ୍ ନିର୍ବିକାରୀ ଦୁନିଆ, କଳିଯୁଗ ହେଉଛି ବିକାରୀ ଦୁନିଆ । ଏହି ଦୁଇ ଅକ୍ଷର ମଧ୍ୟ କାହାରି ବୁଦ୍ଧିରେ ନାହିଁ । ନଚେତ୍ ଏହା ନିଶ୍ଚୟ ବୁଦ୍ଧିରେ ରହିବା ଉଚିତ୍ ଯେ ବିକାରୀରୁ ନିର୍ବିକାରୀ କିପରି ହେଉଛନ୍ତି । ମନୁଷ୍ୟ ନା ନିର୍ବିକାରୀଙ୍କୁ ଜାଣିଛନ୍ତି ନା ବିକାରୀକୁ ଜାଣିଛନ୍ତି । ତୁମକୁ ବୁଝାଯାଉଛି, ଦେବତାମାନେ ନିର୍ବିକାରୀ ଅଟନ୍ତି । ଏପରି କେବେ ଶୁଣିନଥିବ ଯେ ବ୍ରାହ୍ମଣ ନିର୍ବିକାରୀ ଅଟନ୍ତି । ନୂଆ ଦୁନିଆକୁ ନିର୍ବିକାରୀ ଦୁନିଆ ଆଉ ପୁରୁଣା ଦୁନିଆକୁ ବିକାରୀ ଦୁନିଆ କୁହାଯାଏ । ତେବେ ନିଶ୍ଚୟ ସଂଗମଯୁଗ ଦେଖାଇବାକୁ ପଡିବ । ଏହା ବିଷୟରେ କାହାକୁ ହେଲେ ଜଣାନାହିଁ । ପୁରୁଷୋତ୍ତମ ମାସ ପାଳନ କରୁଛନ୍ତି ନା । ତାହା ୩ ବର୍ଷ ପରେ ଗୋଟିଏ ମାସ ପାଳନ କରିଥା'ନ୍ତି । ସେହିଭଳି ତୁମର ୫ ହଜାର ବର୍ଷ ପରେ ଗୋଟିଏ ସଙ୍ଗମଯୁଗ ଆସୁଛି । ମନୁଷ୍ୟ ଆତ୍ମା ଏବଂ ପରମଆତ୍ମାକୁ ଯଥାର୍ଥ ଭାବେ ଜାଣିନାହାନ୍ତି କେବଳ କହି ଦେଉଛନ୍ତି ଚମକୁଛି ଅଜବ ତାରକା । ଯେପରି ଦେଖାଉଛନ୍ତି -- ରାମକୃଷ୍ଣ ପରମହଂସଙ୍କର ଶିଷ୍ୟ ବିବେକାନନ୍ଦ କହୁଥିଲେ ମୁଁ ଗୁରୁଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ବସିଥିଲି ମୋତେ ଜ୍ୟୋତି ଦର୍ଶନ ହେଲା । ଗୁରୁଙ୍କର ମଧ୍ୟ ଧ୍ୟାନ ତ କରିଥା'ନ୍ତି ନା । ଏବେ ବାବା କହୁଛନ୍ତି ମୋତେ ମନେ ପକାଅ । ଧ୍ୟାନର ତ କିଛି କଥା ନାହିଁ, ଗୁରୁ ତ ମନେ ହିଁ ଅଛନ୍ତି । କେବଳ ବସି କରି ମନେ ପକାଇବା ଦ୍ୱାରା କ'ଣ ସ୍ମୃତିରେ ଆସିବ । ତାଙ୍କର ଗୁରୁଙ୍କ ପ୍ରତି ଭାବନା ଥିଲା ଯେ ଇଏ ଭଗବାନ ଅଟନ୍ତି ତେଣୁ ଦେଖିଲେ ଯେ ତାଙ୍କ ଆତ୍ମା ବାହାରି ମୋ'ଠାରେ ଲୀନ ହୋଇଗଲେ । ତାଙ୍କର ଆତ୍ମା ଯାଇ କେଉଁଠି ବସିଲା କ'ଣ ହେଲା, କିଛି ହେଲେ ବର୍ଣ୍ଣନା ନାହିଁ । ବାସ୍, ଖୁସି ହୋଇଗଲେ ଯେ ମୋତେ ଭଗବାନଙ୍କର ସାକ୍ଷାତ୍କାର ହେଲା । ଭଗବାନ କ'ଣ, ଏକଥା ଜାଣିନାହାନ୍ତି । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ସିଡିର ଚିତ୍ର ଉପରେ ତୁମେ ବୁଝାଅ । ଏହା ହେଉଛି ଭକ୍ତିମାର୍ଗ । ତୁମେ ଜାଣିଛ ଗୋଟିଏ ହେଉଛି ଭକ୍ତିର ଡଙ୍ଗା, ଅନ୍ୟଟି ହେଉଛି ଜ୍ଞାନର ଡଙ୍ଗା । ଜ୍ଞାନ ଅଲଗା, ଭକ୍ତି ଅଲଗା । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ମୁଁ ତୁମକୁ କଳ୍ପ ପୂର୍ବରୁ ଜ୍ଞାନ ଦେଇଥିଲି, ବିଶ୍ୱର ମାଲିକ କରାଇଥିଲି । ଏବେ ତୁମେ କେଉଁଠି ଅଛ । ତୁମ ବୁଦ୍ଧିରେ ସାରା ଜ୍ଞାନ ଅଛି, କିପରି ଅନ୍ୟ ଧର୍ମ ସବୁ ଆସୁଛି, କିପରି ବୃକ୍ଷ ବଢୁଛି । ଯେପରି ଫୁଲତୋଡା ହୋଇଥାଏ ନା । ଏହି ସୃଷ୍ଟିରୂପୀ ବୃକ୍ଷ ମଧ୍ୟ ଫୁଲଦାନୀ ଅଟେ । ମଝିରେ ତୁମର ଧର୍ମ ପୁଣି ଏହି ଧର୍ମରୁ ଆହୁରି ୩ଟି ଧର୍ମ ବାହାରୁଛି ପୁଣି ଏଥିରୁ ବୃଦ୍ଧି ହୋଇ ଚାଲିଛି । ତେଣୁ ଏହି ବୃକ୍ଷକୁ ମଧ୍ୟ ମନେ ପକାଇବାକୁ ହେବ । କେତେ ଶାଖା ପ୍ରଶାଖା ଆଦି ବାହାରୁଛି । ପଛରେ ଯେଉଁମାନେ ଆସୁଛନ୍ତି ସେମାନଙ୍କର ମାନ ମଧ୍ୟ ଅଧିକ ହେଉଛି । ବରଗଛର ଉଦାହରଣ ଦିଆଯାଉଛି ନା, ତା'ର ମୂଳ ନାହିଁ । ବାକି ପୁରା ଗଛ ଛିଡା ହୋଇଛି । ଦେବୀ ଦେବତା ଧର୍ମ ମଧ୍ୟ ଲୋପ ହୋଇଯାଇଛି । ବିଲ୍‌କୁଲ୍ ସଢ଼ିଯାଇଛି । ଭାରତବାସୀ ନିଜର ଧର୍ମକୁ ବିଲ୍‌କୁଲ୍ ଜାଣିନାହାନ୍ତି ଆଉ ସମସ୍ତେ ନିଜର ଧର୍ମକୁ ଜାଣିଛନ୍ତି, ଏକଥା କହୁଛନ୍ତି ଯେ ଆମେ ଧର୍ମକୁ ମାନୁନାହୁଁ । ମୁଖ୍ୟ ହେଉଛି ୪ଟି ଧର୍ମ । ବାକି ଛୋଟ ଛୋଟ ଧର୍ମ ତ ଅନେକ ଅଛନ୍ତି । ଏହି ବୃକ୍ଷ ଏବଂ ସୃଷ୍ଟିଚକ୍ରକୁ ତୁମେ ଏବେ ଜାଣୁଛ । ଦେବୀ ଦେବତା ଧର୍ମର ନାମ ହିଁ ଭୁଲିଯାଇଛନ୍ତି । ପୁନର୍ବାର ବାବା ତାହାର ସ୍ଥାପନା କରି ବାକି ଅନ୍ୟ ସବୁ ଧର୍ମଗୁଡିକୁ ବିନାଶ କରି ଦେଉଛନ୍ତି । ସୃଷ୍ଟିଚକ୍ରର ଚିତ୍ର ସମ୍ବନ୍ଧରେ ବୁଝାଇବା ଉଚିତ୍ । ଏହା ସତ୍ୟଯୁଗ, ଏହା କଳିଯୁଗ । କଳିଯୁଗରେ ଅନେକ ଧର୍ମ ରହିଛି ଆଉ ସତ୍ୟଯୁଗରେ ଗୋଟିଏ ଧର୍ମ । ଗୋଟିଏ ଧର୍ମର ସ୍ଥାପନା, ଅନେକ ଧର୍ମର ବିନାଶ କିଏ କରାଉଥିବେ ? ଭଗବାନ ମଧ୍ୟ

ନିଶ୍ଚୟ କାହା ଦ୍ୱାରା ତ କରାଇବେ ନା । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ବ୍ରହ୍ମାଦ୍ୱାରା ଆଦି ସନାତନ ଦେବୀ ଦେବତା ଧର୍ମର ସ୍ଥାପନା କରାଉଛି । ବ୍ରାହ୍ମଣମାନେ ହିଁ ବିଷ୍ଣୁପୁରୀର ଦେବତା ହେଉଛନ୍ତି ।

ଏହି ସଙ୍ଗମରେ ତୁମ ବ୍ରାହ୍ମଣମାନଙ୍କୁ ପବିତ୍ର ହେବା ପାଇଁ ଗୁପ୍ତ ମେହନତ କରିବାକୁ ପଡୁଛି । ତୁମେ ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କର ସନ୍ତାନ ସଙ୍ଗମରେ ଭାଇ ଭଉଣୀ ହେଉଛ । ଭାଇ ଭଉଣୀଙ୍କ ଭିତରେ ବିକାର ଦୃଷ୍ଟି ରହିପାରିବ ନାହିଁ । ସ୍ତ୍ରୀ ପୁରୁଷ ଉଭୟ ନିଜକୁ ବି.କେ. ଅର୍ଥାତ୍ ବ୍ରହ୍ମାକୁମାର- କୁମାରୀ ମନେ କରୁଛନ୍ତି । ଏଥିରେ ବହୁତ ମେହନତ ରହିଛି । ସ୍ତ୍ରୀ-ପୁରୁଷଙ୍କର ଆକର୍ଷଣ ଏପରି ଯେ ବାସ୍, ହାତ ଲଗାଇବା ବିନା ରହିପାରିବେ ନାହିଁ । ଏଠାରେ ଭାଇ ଭଉଣୀଙ୍କୁ ହାତ ଲଗାଇପାରିବେ ନାହିଁ ନଚେତ୍ ପାପର ଭାବନା ଆସିଥାଏ । ଆମେ ବ୍ରହ୍ମାକୁମାର-କୁମାରୀ ଏକଥା ଭୁଲିଯାଉଥିବା କାରଣରୁ ଏକଦମ୍ ତଳକୁ ଖସି ଯାଉଛନ୍ତି । ଏଥିରେ ବହୁତ ଗୁପ୍ତ ମେହନତ ରହିଛି । ଯଦିଓ ଯୁଗଳ ହୋଇ ରହୁଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ କାହାକୁ କ'ଣ ଜଣା, ସେ ନିଜେ ଜାଣିଛନ୍ତି ଆମେ ବି.କେ. ଅଟୁ ଫରିସ୍ତା ଅଟୁ । ହାତ ଲଗାଇବା ଅନୁଚିତ୍ । ଏହିପରି କରି କରି ସୂକ୍ଷ୍ମଲୋକ ନିବାସୀ ଫରିସ୍ତା ହୋଇଯିବ । ନଚେତ୍ ଫରିସ୍ତା ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ । ଫରିସ୍ତା ହେବାକୁ ହେଲେ ପବିତ୍ର ରହିବାକୁ ପଡିବ । ଯଦି ଏପରି ଯୋଡି ବାହାରିବେ ତେବେ ପ୍ରଥମ ନମ୍ବରରେ ଆସିଯିବେ । କହୁଛନ୍ତି ବ୍ରହ୍ମାବାବା ତ ସବୁ ଅନୁଭବ କରିଛନ୍ତି, ଶେଷ ବେଳକୁ ସନ୍ନ୍ୟାସ କରିଛନ୍ତି, ବହୁତ ମେହନତ ତ ସେମାନଙ୍କୁ କରିବାକୁ ପଡୁଛି, ଯେଉଁମାନେ ଯୁଗଳ ହେଉଛନ୍ତି । ପୁଣି ଏଥିରେ ଜ୍ଞାନ ଏବଂ ଯୋଗ ମଧ୍ୟ ଆବଶ୍ୟକ । ବହୁତଙ୍କୁ ନିଜ ସମାନ କରାଇଲେ ଯାଇ ବଡ ରାଜା ହେବେ । କେବଳ ଗୋଟିଏ କଥା ତ ନୁହେଁ ନା । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ତୁମେ ଶିବବାବାଙ୍କୁ ମନେ ପକାଅ । ଇଏ ହେଲେ ପ୍ରଜାପିତା । ବହୁତ ଏପରି ଅଛନ୍ତି ଯିଏକି କହୁଛନ୍ତି ଆମର କାମ ତ ଶିବବାବାଙ୍କ ସହିତ ରହିଛି । ମୁଁ ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କୁ କାହିଁକି ମନେ ପକାଇବି । ତାଙ୍କୁ ପତ୍ର କାହିଁକି ଲେଖିବି ? ଏପରି ମଧ୍ୟ ଅଛନ୍ତି । ତୁମକୁ ଶିବବାବାଙ୍କୁ ମନେ ପକାଇବାକୁ ହେବ ସେଥିପାଇଁ ବ୍ରହ୍ମାବାବା ତାଙ୍କ ନିଜ ଫଟୋ ଆଦି ମଧ୍ୟ ଦିଅନ୍ତି ନାହିଁ । ୟାଙ୍କ ଶରୀରରେ ଶିବବାବା ଆସୁଛନ୍ତି, ଇଏ ତ ଦେହଧାରୀ ଅଟନ୍ତି ନା । ଏବେ ତ ତୁମମାନଙ୍କୁ ବାବାଙ୍କଠାରୁ ବର୍ସା ମିଳୁଛି । ଗୁରୁ ଗୋସାଇଁମାନେ ନିଜକୁ ଈଶ୍ୱର କହୁଛନ୍ତି ପୁଣି ତାଙ୍କଠାରୁ କ'ଣ ମିଳୁଛି, କେତେ କ୍ଷତି ହେଉଛି ଭାରତବାସୀଙ୍କର । ଭାରତବାସୀ ଏକଦମ୍ ଦେବାଳିଆ ହୋଇଯାଇଛନ୍ତି । ପ୍ରଜାମାନଙ୍କଠାରୁ ଭିକ ମାଗୁଛନ୍ତି । ୧୦-୨୦ ବର୍ଷର ଲୋନ୍ ନେଉଛନ୍ତି ପୁଣି ଆଉ ଫେରାଇ ପାରିବେ ନାହିଁ । ଗ୍ରହୀତା ଏବଂ ଦାତା ଉଭୟ ବିନାଶ ହୋଇଯିବେ । ଖେଳ ହିଁ ଶେଷ ହୋଇଯିବ । ଅନେକ ବିପଦ ମୁଣ୍ଡ ଉପରେ ରହିଛି । ଦେବାଳିଆ ହେବ, ଅନେକ ବୀମାରୀ ହେବା ଆଦି ବହୁତ କିଛି ହେବାର ଅଛି । କେହି ସାହୁକାରଙ୍କ ପାଖରେ ରଖିଦେଉଛନ୍ତି ପୁଣି ଯେତେବେଳେ ସାହୁକାର ଦେବାଳିଆ ହୋଇଯାଉଛନ୍ତି ସେତେବେଳେ ଗରୀବଙ୍କର କେତେ ଦୁଃଖ ବଢିଯାଉଛି । ପ୍ରତି ପାଦେ ପାଦେ ଦୁଃଖ ହିଁ ଦୁଃଖ । ଅଚାନକ ବସି ବସି ମରିଯାଉଛନ୍ତି । ଏହା ହେଉଛି ମୃତ୍ୟୁଲୋକ । ଏବେ ତୁମେ ଅମରଲୋକକୁ ଯାଉଛ, ଅମରପୁରୀର ବାଦଶାହ ଅର୍ଥାତ୍ ମହାରାଜା ହେଉଛ । ଅମରନାଥ ତୁମେ ପାର୍ବତୀମାନଙ୍କୁ ସତ୍ୟ ସତ୍ୟ ଅମର କଥା ଶୁଣାଉଛନ୍ତି । ତୁମେ ଜାଣିଛ ବାବା ହେଉଛନ୍ତି ଅମର, ତାଙ୍କଠାରୁ ଆମେ ଅମରକଥା ଶୁଣୁଛୁ । ଏବେ ଅମରଲୋକକୁ ଯିବାକୁ ହେବ । ଏବେ ତୁମେ ସଙ୍ଗମ ଯୁଗରେ ଅଛ । ଆଚ୍ଛା—

ମିଠା ମିଠା ସିକିଲଧେ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ମାତା-ପିତା, ବାପଦାଦାଙ୍କର ମଧୁର ସ୍ନେହଭରା ସ୍ମୃତି ଏବଂ ସୁପ୍ରଭାତ୍ । ଆତ୍ମିକ ପିତାଙ୍କର ଆତ୍ମିକ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ନମସ୍ତେ ।

ଧାରଣା ପାଇଁ ମୁଖ୍ୟ ସାର :—

(୧) ବିଚାର ସାଗର ମନ୍ଥନ କରି ବ୍ରହ୍ମା ହିଁ ବିଷ୍ଣୁ କିପରି ହେଉଛନ୍ତି, ଏହି ବିଷୟ ଉପରେ ଶୁଣାଇବାକୁ ହେବ, ବୁଦ୍ଧିକୁ ଜ୍ଞାନ ମନ୍ଥନରେ ବ୍ୟସ୍ତ ରହିବାକୁ ହେବ ।

(୨) ରାଜ ପଦ ପ୍ରାପ୍ତ କରିବା ପାଇଁ ଜ୍ଞାନ ଏବଂ ଯୋଗ ସହିତ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ନିଜ ସମାନ କରିବାର ସେବା ମଧ୍ୟ କରିବାକୁ ହେବ । ନିଜର ଦୃଷ୍ଟିକୁ ବହୁତ ଶୁଦ୍ଧ ପବିତ୍ର କରିବାକୁ ହେବ ।

ବରଦାନ:- ଅଳ୍ପକାଳର ଖ୍ୟାତି ଏବଂ ସମ୍ମାନର ତ୍ୟାଗ ଦ୍ୱାରା ସମସ୍ତଙ୍କର ସ୍ନେହ ପ୍ରାପ୍ତ କରୁଥିବା ବିଶ୍ୱର ଭାଗ୍ୟ ବିଧାତା ହୁଅ ।

ଯେପରି ଭଗବାନଙ୍କୁ ନାମ ରୂପରୁ ମୁକ୍ତ ବୋଲି କହିଥା'ନ୍ତି କିନ୍ତୁ ସବୁଠାରୁ ଅଧିକ ନାମର ଗାୟନ ତ ଭଗବାନଙ୍କର ହିଁ ହୋଇଥାଏ, ସେହିପରି ତୁମେମାନେ ମଧ୍ୟ ଅଳ୍ପକାଳର ନାମ ଅର୍ଥାତ୍ ଖ୍ୟାତି ଅର୍ଜନ କରିବା ଏବଂ ସମ୍ମାନ ପ୍ରାପ୍ତ କରିବାରୁ ଦୂରେଇ ରୁହ ତେବେ ସଦାକାଳ ପାଇଁ ସମସ୍ତଙ୍କର ପ୍ରିୟପାତ୍ର ସ୍ୱତଃ ହୋଇଯିବ । ଯେଉଁମାନେ ଖ୍ୟାତି ଏବଂ ସମ୍ମାନ ପାଇବାର ଭିକାରୀ ପଣିଆକୁ ତ୍ୟାଗ କରିଥା'ନ୍ତି ସେମାନେ ବିଶ୍ୱର ଭାଗ୍ୟବିଧାତା ହୋଇଯାଆନ୍ତି କାରଣ କର୍ମର ଫଳ ତ ଆପେ ଆପେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପରେ ତୁମ ସମ୍ମୁଖକୁ ଆସିବ ସେଥିପାଇଁ ଅଳ୍ପକାଳର ଇଚ୍ଛା ମାତ୍ରମ ଅବିଦ୍ୟା ହୁଅ । କଞ୍ଚାଫଳ ଖାଅ ନାହିଁ, ତା'କୁ ତ୍ୟାଗ କରିଦିଅ ତେବେ ଭାଗ୍ୟ ତୁମ ପଛେ ପଛେ ଆସିବ ।

ସ୍ଲୋଗାନ:- ପରମାତ୍ମା ପିତାଙ୍କର ସନ୍ତାନ ଅଟ ତେଣୁ ତୁମର ବୁଦ୍ଧି ରୂପୀ ପାଦ ସର୍ବଦା ଆସନ ଉପରେ ରହିଥାଉ ।

*** **ଓମ୍ ଶାନ୍ତି** ***